

er efter min Mening en meget ringe Forbindelse, der kan findes mellem dette Forslag og hele Valutasituationen. Men jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønskede at benytte det foreliggende Lovforslag til at komme ind paa en Omtale af hele Situationen og det, der i Øjeblikket foregaar i Landstinget. Jeg havde Indtrykket af, at det ærede Medlem mente, at det egentlig var bedre, at Diskussionen om den økonomiske Situation, som i Øjeblikket foregaar i Landstinget, kom i Folketinget.

Jeg har i og for sig heller ikke noget imod at anerkende dette Syn, at en alvorlig Diskussion om disse Forhold burde ikke ligge i det andet Ting, naar Folketinget holder Møde og derfor kunde beskæftige sig med disse Ting. Men det er der nu en Gang ikke noget at gøre ved, og det er i øvrigt det ærede Medlem Hr. Korsgaards Parti, som hævder, at det er Landstinget, der mange Gange maa være det afgørende. Og nu er det blevet saaledes, at den afgørende Diskussion, Behandling og Beslutning foretages i Landstinget i Eftermiddag, eller maaske er foretaget.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil gerne lægge Skylden for, at Forhandlingerne ikke fører til det Resultat, han ønsker, paa Regeringen, og det er jo forstaaeligt; men jeg tror dog, at en nøjere Undersøgelse af Forholdet vil vise, at det ikke kan være Regeringens Skyld, at Landstinget ikke ønsker at vedtage noget af de Forslag med Hensyn til Valutaen, som er sendt fra Folketinget. Det maa være det ærede Medlems Partis Skyld, det maa være det ærede Medlems Parti, der ikke er smidigt nok til at kunne faa noget ud af denne Situation; for det ærede Medlem ved lige saa godt som alle andre Medlemmer af dette Ting, at Mulighed for Gennemførelsen af de Toldforhøjelser, som er foreslaaet i Landstinget, gives der ikke i den danske Rigsdag. Og det er heller ikke helt korrekt, naar det ærede Medlem siger, at Halvdelen af Befolkningen er indstillet paa at gaa den Vej. Det ærede Medlem kan ikke rigtigt have fulgt Forhandlingerne i Landstinget; det Ændringsforslag, der blev stillet fra konservativ Side, er afvist af 3 Partier. Hvis jeg skal sige min Mening om det, der sker i Landstinget, er det dette,

at det konservative Parti mangler Smidighed til at faa noget ud af Situationen, hvis Alvor det erkender; og jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg sætter Pris paa, at de erkender Situationens Alvor.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at det Forslag, som er fremsat fra Valutacentralen, var kommet til Befolkningens Kundskab paa en mærkelig Maade, og at det burde være gaaet til Rigsdagen. Det gik jo til Rigsdagen, det gik til det Sted i Rigsdagen, hvor Forhandlingerne om disse Spørgsmaal netop førtes, idet Statsministeren netop gik til Landstingsudvalget og meddelte, at nu forelaa der et saadant Forslag fra Valutacentralens Bestyrelse. Jeg aner ikke, hvad Landstingsudvalgets Medlemmer har sagt til denne Oplysning, da jeg kun har læst det i Aviserne; men efter det, der er refereret i Bladene i Dag, skulde baade Partiet Venstre og det konservative Folkeparti have erklæret, at de ikke fandt nogen Anledning til at optage nye Forhandlinger, fordi dette Forslag var fremkommet. Saa vidt jeg kan se, maa det være en saadan Afvisning, at Regeringen maa være klar over, at der ikke er noget at gøre ved dette Forslag i Øjeblikket, og at Regeringen derfor maa lade det ligge, idet Regeringen naturligvis ikke kan gøre dette Forslag til sit; det er jeg ganske overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard heller aldrig har tænkt sig. Og jeg kan tilføje, at jeg som Finansminister heller ikke føler mig foranlediget til at stille Forslag for den danske Rigsdag om, at Staten skal optage Laan til Hjælp til Bankerne.

Hvis det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde forstaaet at faa sit Parti til at være lidt mere smidigt, havde der været Mulighed for, at vi kunde have faaet en Lovgivning, som kunde have sikret vor Valuta i den Sommer, der kommer. Jeg tror derfor, det bliver rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, da Valutaplanen var til Behandling her i Folketinget, at det netop er det konservative Parti og Partiet Venstre, der modsætter sig, at der sker noget. De to Partier maa dele Ansvaret, som de er Venner til; det er dem, der har Ansvaret, hvis der sker en Deroute for den danske Valuta i den kommende Sommer, fordi